

زنان زندانی سیاسی در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی (بهروز دمساز)

بر هیچ چشم بینایی پوشیده نیست که حقوق زن و مرد باید مساوی و دارای حداقل های حقوق انسانی باشد. در حاکمیت سرمایه داری انسان چه از جنس زن و چه مرد نهادی اقتصادی و تولید کننده ثروت و وجود او وابسته به تولید یا خدمات است. نظام سرمایه داری هیچ ارزشی برای وجود هیچ انسانی قائل نمی‌شود. البته سرمایه داری با توجه به نیازهای خود برخورد های چندگانه نیز دارد. انسان های این کره خاکی را به چند دسته تقسیم کرده و معیارهای چندگانه بر آنها اعمال می‌کند اما در واقع در هیچ جای دنیا انسان ها از حقوق واقعی و به حق خود برخوردار نیستند. در جمهوری اسلامی که یکی از اعمال سرمایه‌داری جهانی است سال گذشته شاهد درگیری زنان با ارتجاع جمهوری اسلامی بودیم. زنان زیادی شکنجه و زندانی شدند ولی با قامت برافراشته از حقوق خود کوتاه نیامدند. در ایران امروز نزدیک به ۲۴۰ هزار زندانی وجود دارد که حدود ۳ درصد آنها را زنان تشکیل می‌دهند. دستگاه قضایی ایران صدها زن را به جرائم امنیتی دستگیر کرده که همگی آنها خواستار حقوق اساسی خود هستند.

از جمله زنانی که به دلیل سیاسی امروز در زندان های جمهوری اسلامی هستند می‌توان به سپیده قلیان، مریم اکبری منفرد، آتنا دائمی، گلرخ ایرایی، رویا صغیری، شکوفه یداللهی، صدیقه صفاخت، الهام احمدی، فاطمه محمدی، سیما انتصاری، شیمای انتصاری، نازیلا نوری، آویشا جلال الدین، فهیمه اسماعیلی، شبنم متحد، روناک آقایی، نغمه فارابی، فریبا اشتری، فرح باغی، فرحناز میثاقیان، اعظم مطهری، ناطقه نعیمی، فریبا کمال آبادی، صفیه صادقی، شمیم نعیمی، نازنین زاغری، مرجان داوری، الهام برمکی، مریم النگی، نوا و نیکا خلوصی، زهرا زهتابچی، آریتا رفیع زاده، فاطمه راهنما، مهوش شهریاری ثابت، بهاره هدایت، مطهره بهرامی حقیقی، فاطمه راهنما، ریحانه حاج ابراهیم دباغ، آتنا فرقدانی، نرگس محمدی، نسیم باقری، مریم شفیع‌پور، زینب جلالیان، صدیقه مرادی، بهناز ذاکری و نسیم اشراقی اشاره کرد.

به طور کلی می‌توان گفت که زندانیان زن سیاسی به سه دسته تقسیم می‌شوند

1- دینی (بهایی، دراویش، عرفان، مسیحی)

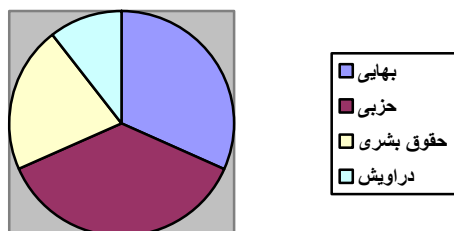
2- حقوق بشری

3- فعالین حزبی منسجم

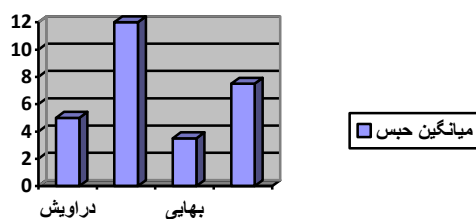
در حال حاضر در زندان های ایران بنا به آمار های موجود نزدیک به سی و هشت زندانی سیاسی سرشناس زن وجود دارد اما با توجه به ماهیت مخفی کار جمهوری اسلامی آمار واقعی می‌تواند تا

چندین برابر بیشتر باشد. از این تعداد ۱۲ نفر بهایی ۴ نفر درویش ۸ نفر فعال حقوق بشری و ۱۴ نفر فعالین احزاب مخالف جمهوری اسلامی هستند. از میان زندانیان زن حداقل یک نفر به اعدام و یک نفر به حبس ابد محکوم شده است. به طور کلی برای بهائیان به طور میانگین سه و نیم سال حبس، برای دراویش به طور میانگین ۵ سال حبس، برای فعالین حقوق بشری به طور میانگین هفت و نیم سال حبس، برای فعالین حزبی به طور میانگین ۱۲ سال حبس تعیین شده است.

درصد زندانیان سیاسی زن بر اساس نوع پرونده

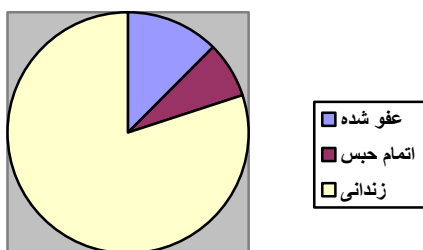

میانگین مدت حبس بر اساس پرونده

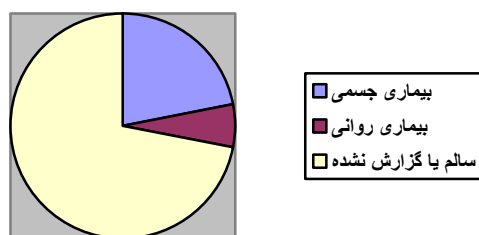

از میان زندانیان زن تعداد بسیاری به بیماریهای صعب العلاج و یا خطرناک مبتلا هستند که با وجود این بیماری ها نگهداری آنها در زندان سلامت جسمانی آنها را به شدت به خطر می اندازد. از زندانیان زن بنا به آمار موجود ۲۸ درصد بیماری های صعب العلاج یا سخت دارند. باتوجه به آمار تا لحظه تنظیم این گزارش در سال گذشته حدود ۲۰ درصد زندانیان سیاسی زن از زندان آزاد شده اند.

آخرین وضعیت زندانیان سیاسی زن در سال جاری

درصد بیماری های سخت بین زندانیان زن سیاسی

سرمایه داری و بخصوص جمهوری اسلامی می داند که زنان یکی از موتورهای محرکه اصلی طبقه کارگر هستند به همین جهت این قسمت را به شدت تحت فشار قرار می دهد. سالی که گذشت اعتراضات زنان به حجاب اجباری با قوت ادامه یافت. زندانی شدن آزاد شدن و دستگیر شدن بسیاری را شاهد بودیم.

زندانی های تحت اعدام

از میان زندانی ها زیر حکم اعدام می‌توان به زینب جلالی اشاره کرد. اخیرا خبری منتشر شده مبنی بر اینکه وکیل او گفته است حکم اعدام او لغو و با یک درجه تخفیف به حبس ابد تبدیل شده است. دلیل حکم اعدام این زندانی سیاسی فعالیت در احزاب کردی از جمله پژاک عنوان شده است. یکی دیگر از زندانیان سیاسی زن که سال ها در زیر حکم اعدام قرار دارد مرجان داوری است. حکم اعدام او سال‌هاست بین دیوان عالی کشور و دادگاه دست به دست می‌شود. تاکنون دو بار حکم اعدام او توسط دیوان عالی کشور نقض شده است. او یکی از مترجمان کتاب های مکتب اشراقیون است .

وضعیت زندان های زنان

گزارش‌های زیادی در سال گذشته از وضعیت اسفبار داخل بندهای زنان زندان های کشور منتشر شد که اگر به طور خلاصه به زندان اوین و بند زنان آن اشاره کنیم در سال گذشته زندانیان زن موفق شدند تلفن را به داخل بند بیاورند. اگر چه که حق استفاده از تلفن را به صورت کافی ندارند. جیره غذایی ناکافی و نامناسب و ناسالم است. حقوق مربوط به دیدار خانواده و ملاقات های حضوری با خانواده و فرزندان پایمال می‌شود و هستند زندانیان زنی که ۱۰ سال است اجازه ملاقات با خانواده خود را نیافته‌اند. بیماری های پوستی و واگیر به شدت درون بندها شایعه است و بسیاری از زنان زندانی مریض هستند و اجازه خروج از زندان را برای معالجه ندارند. بهداری زندان هم توجهی به وضعیت وخیم سلامتی زنان زندانی ندارد. در سال گذشته حداقل ۸ اعتصاب غذای عمده درون بند زنان زندان اوین صورت گرفت و زندانیان زن برای گرفتن کوچکترین حقوقشان مجبور به اعتصاب غذا بوده اند.